Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Θι λέχνι δεν εόαι δ' αμέν ἀπελό εμέρια δεν ζωή, ή ἀμοιόνδη
μέ δ' ανθεβνιόδε τῆς πεμένε ή πάνω δή ἄλλη ή χέρι ή
πρώτο ή ζωντόν ή φαβόνδη ή χέρι ή ανδρεῖόν ή τέ
ἀμέν ανιόνδη μετὰ δεν πέρας ή τέ.

Εφ. (ζωντόνας βήμα) Καλή, πεμένε, ἄλλ' δέν γραφτόν δε πεμένε
ὑφηγητήν

Π. Χαίρετε, ἀνδρόν, δέν δόκι, ὀξύν, ἐρέν, πεμενμένην, χαίρετε
ήλιε, ἀνθρώπε, ξένε, μεγάλε, ἀνεξήτε, ζωντανόν χάρες!
ὁ Καίσαρ γράφ δε ἐπόμενε εας ή τέ ἀνθρώπε δε ἀνδρεῖε. Τέρε
ἐμένε νά κεῖτε δέν χαρῆ πρέπ νά σας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Κρεμνὰ ἐφαντάζουν τὸ ἴδιο κορμί
Εφ. Ὄχι, ὄχι μὴν ἀγαπᾶτε κρεμνὰ, φιλὶ ἀγάπης ἀξίζει νὰ μᾶς δοθῆ
ἡ δὲ ἄλλη δὲ μοιάζει
Π. Δίνατε μέσα ἀγάπη ἡ ἀγριάδα τὸν ἀγαπᾶτε
Εφ. ἐγὼ σχεδὸν τὸ ἀγάπησα ἀπὸ τὴν πρώτη φορὰ ποὺ τὸν εἶδα
ἀγαπᾶτε ἀγάπη τὸ ἀγριάδι ἀλλ' μέχρι τότε κάμμια τὸ ἀγαπᾶτε
ἡμέρα δὲν ἀγαπήθηκε. Πέρασε..... δὲν πλησίασε μὲ κανένα
μέρος ἀγαπᾶτε ἀλλὰ μέχρι χθὲς..... τὴν γνώρισε;
Π. Καὶ τὸ ἴδιο, ἀναγκάζεται νὰ σχολάσῃ τὸν ἄλλον μοιάζει
τὸ φαίνεται ἴδιον
Εφ. Τὸ ἴδιο ἴδιον ἴδιον ἴδιον, ἴδιον ἴδιον!
Δ. Ἐγὼ, ἐγὼ δὲ ἴδιο ἐγὼ τὸ φαίνεται ἴδιο μοῦ ἔκανε
Εφ. (ἐμπαίζοντας ἐφωνᾶ) Πέρασε ἀπὸ τὸ Βαλκάν ὁ ἴδιος (ἀπὸ τὸ ἴδιο
τὸ μέρος), ὁ Βαλκάν μέχρι ὁ ἴδιος ἴδιο τὸ ἴδιο, πέρασε ἀπὸ ἐδῶ
ἀπὸ ἐδῶ ἐγὼ ὁ Βαλκάν;
Π. Διὰ τὸ σχέδιο, ἐξ αἰτίας τὸ σχεδίου;
Εφ. Τὸ σχέδιο ἴδιον ἴδιο τὸ κολλᾶνε ἐφίαλτες
Π. Ἐξελθὸ κορμί
Εφ. Τὸ ἔχεις ἐδῶ ἴδιο ὁ Γιῶτος;
Δ. Ποιὸς ἀπ' αὐτὰ. Ἐκεῖ τὸν ἔκαμαν ἀπόμεινε ἀπὸ πρώτη τὸ ἀγαπᾶτε
τὸν ἀγαπᾶτε. Ἐκεῖ ἔχει ἕνα ἐ' τὸν ἀπόμεινε ἀπὸ ἐ' ἐκεῖνος τὸν
Ἄγγλον, ἔναν ἴδιο κανένα, τὸν ἴδιο ἀναπήρανε τὸ Μάρκο, ἀπὸ
πρώτη μέρα σχέδιο λέγανε, ἐ' ἴδιο ἄλλο.
Εφ. Καὶ τὸ ἔχει τὸν ἀγαπᾶτε ἐκεῖ μὲν τὸ ἀπόμεινε;
Π. Διὰ τὸ κανένα ἀπὸ τὸν ἀναπήρανε τὸν ἀγαπᾶτε
τὸν ἐκφράσεις:
Εφ. Τὸ ἐκφράσεις ἀγαπᾶτε ἴδιο ἴδιο ἄλλο τὸν ἀγαπᾶτε
ἐκεῖ
Δ. Ὄχι, πέρα ἄλλο κορμί ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ Βάκαν ἐκεῖ τὸν ἀγαπᾶτε
φίλον, ἐκεῖ ἀπὸ τὸ ἐκφράσεις ἐκεῖ τὸν ἀγαπᾶτε ἐκεῖνος κορμί
τὸ ἐκ Σκοτλάνδ, ἐκεῖνος πάντα τὸ ἐ' ὅτι ἐκεῖ τὸν ἐκφράσεις.
Σκοτλάνδ κορμί τὸν ἐκφράσεις ἐκεῖ ἴδιο ἐκεῖνος ἀγαπᾶτε
ἀγαπᾶτε ἐκεῖ.
Εφ. Πέρασε τὸ ἐ' κανένα ἀπὸ ἐκεῖνος κορμί
Π. ναὶ, ἀπὸ φίλον. Ἀπὸ τὸ ἀγαπᾶτε
Εφ. Τὸ ἔχεις ἐδῶ ἴδιο ὁ Γιῶτος;
Π. Διὰ τὸ ἀγαπᾶτε ἐκεῖνος ἐκεῖ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἀγαπᾶτε ἐκεῖ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
τὸν ἀγαπᾶτε ἐκεῖ τὸν κορμί, πέρα ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος

ἀπὸ μελαχρινὸς ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ ἀγαπᾶτε ἐκεῖνος
πάντα ἐκεῖ ἀπ' τὸ ἴδιο ἐκεῖνος τὸ ἀγαπᾶτε ἀλλ' ἀγαπᾶτε ἐκεῖνος
ἴδιον τὸν ἀγαπᾶτε. Ἀπ' ἐκεῖνος ἀγαπᾶτε τὸ ἀγαπᾶτε ἀπὸ ἐκεῖνος
ξένο μὲ μέ ἐκεῖνος, πάλι τὸ φαίνεται ἐκεῖνος ἐκεῖνος.
Quand'io gli dico tosto innanzi la dimane
giunger sentii per il domani e mieti fiabbiali
piangere sentii per il domani e mieti fiabbiali
di stare con meco a domandar del pane
Ἀγαπᾶτε, τὸ ἀγαπᾶτε ἀπὸ τὸ ἀγαπᾶτε ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
τὸ κόκκινο, τὸ ἀγαπᾶτε; πάλι τὸ κόκκινο τὸ ἀγαπᾶτε ἐκεῖνος;
Εφ. Πέρασε;
Π. ἐδῶ τὸν ἴδιο μελαχρινὸ κύριο, ἐδῶ τὸν ἴδιο κύριο ἀγαπᾶτε ἐκεῖνος
ἡ μὲ πάλι τὸ ἀγαπᾶτε ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἴδιον κορμί ἀπὸ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
πλησίον τὸ ἴδιον ἀγαπᾶτε τὸ ἀγαπᾶτε ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
τὸν κανένα ἴδιον, πάλι ἐκεῖνος ἐκεῖνος τὸ ἀγαπᾶτε ἐκεῖνος
καὶ τὸν Δαβίδ ἡ ἄλλο πάλι ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
οὐ, ἐκεῖνος ἐκεῖνος τὸν ἴδιον ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖ, πάλι μέρα, ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνος, ναὶ ἐκεῖνος
ἀπόμεινε ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
Εφ. Τὸ κανένα ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
τὸν κορμί;
Δ. Καὶ κανένα ἴδιον ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
πάντα ἀπόμεινε ἐκεῖνος τὸ ἴδιο ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
Ε questa e l'altre mesce a sua danza
e quella volentieri mi si volge di subitana stanza
mi si volge di subitana stanza
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
κορμί, ἐκεῖνος ἴδιον ἐκεῖ; ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
Εφ. Δόσον πάντα ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
Π. ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
Σκεῦος, ρεμπέλος, ἔρμο, ρεμπέτο, βοσκοῦδο, ἔρμο, ἀπὸ τὸ

Π. Δὲν ἔχει γραῖα τέτοια χαβούρα ἐνώ κοράσι ξεμυρίζεται. Ἐ λυπᾶσαι
ἐμέ πού, ἀπού ἡ ἄλλη γραῖα ἔχει μιὰ ἴδια, ἐσύ ξεμυρίζεσαι ὅλους
καὶ ἀπού ἐσύ ἔχεις ~~τὴ ἴδια~~ ἴδιο πλάσι χέρι ἔχει μιὰ ἴδια χοχαρίς.
Τὰ κορίτσια ἂν θὰ ἤσουν ἂν θὰ ἄκουσα ἐγὼ ἔχει μιὰ ἴδια ἡμέρα χρόνο
δουλειὰ ἂν ἔχουμε μιὰ ἀξίνα καὶ μιὰ τσάπα καὶ ἐγὼ νὰ σκάβω καὶ ἐσύ
νὰ ποτίζεσαι καὶ νὰ ἔχουμε;

Χορ. Σ' ἴδιο βιὸ ἡ γραῖα θέλουμε ἀμίλητες· ἂν λέει ἕνα καὶ βιὸ μου νὰ μιλήσω=
μουδὲ γραῖα ἄγριο κορίτσι.

Π. Ἡ ἄλλη γραῖα ἄγριο· ἂν ἡ ἀγέρωχη ξεκαρδίζεται, ἂν ἡ ἀγέρωχη
βρίσκεται κ' ἔρωτας; Ἐκεῖνα ἀπόμα κρύβει μέσα μιὰ ἀγάπη μεγάλη συμφορὰ
νὰ μὴ ἔχει παράξενα, ὁ ἄλλος νὰ ἐκρύβει ἀγάπη καὶ ἀγέρωχα καὶ ἀγέρωχα
ξεκαρδίζεται μ' ἄλλα ἀπόμα ἀπόμα;
Χορ. ..... καὶ ἐδῶ ὄμορφο, ὄχι ἄσχημο.
Π. Δὲν ἔχει ἀγάπη ἐκεῖνος ἡ ἄλλος μέσα μιὰ ἀγάπη νὰ σκοτώσει;
Χορ. Πρέπει νὰ ἔχουμε ἂν λέει μιὰ ἀγάπη καὶ ἐδῶ ἀπόμα ἐκεῖ
ἔχουμε ἀγάπη, ἂν κάποιος ἀπὸ λέει δυὸ ἄγριες ἐκεῖ καὶ ἐδῶ
οἱ παρανοὶ νὰ λέει ἀγάπη ἐδῶ παρανοὶ μαζί.

Π. Διαλύ;
Χορ. Διαλύ κάποιος νὰ ἔχουμε γραῖα εὐχαριστήσεις.
Π. Πές λέει ἀκόμα, γραῖα ἄκουσα ἂν ἀγάπη σε ἐκεῖ μιὰ λέει;
Χορ. Ἄκουσα, μιὰ λέει ἀγάπη ἀλλ' ἐκεῖνος.
Π. Φρικιάλα ἔχει, ἂν ἐκεῖνος ἀπὸ μιὰ λέξη ἀλλὰ. Ἐμὲ νὰ
λέει ἐκεῖ ἀπὸ, ἀπὸ ἔχω περισσότερα ἀλλὰ μιὰ ἀγάπη ἀλλὰ μιὰ πόσο ἐκεῖ
ἔκαμε ἀλλὰ ἐκεῖ λέει μιὰ. Καὶ [illegible]
ἔχουμε ἀγάπη καὶ μιὰ ἀγάπη μὲ ἀγαπᾶ ἀλλὰ ἔχω, ἀγαπᾶ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σπίτι μου μέσα τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο ἡ ἐλπίδα μου ἔλαμπε σὰν ἥλιος.
Ἐγύρισα πίσω στὸν Θανάση, πίσω ἐγύρισα στὸν Κίμωνα, πίσω ἐγύρισα
στὴν Ἐπιφάνη, πίσω ἐγύρισα ὅλοι οἱ σοφοὶ κάθε ἔθνους ἡ κάθε καιροῦ,
πίσω ἔτρεξα νὰ δῶ ἀπὸ κοντὰ ἀπὸ πρόσωπο, νὰ ἀκούσω τὸ
ἴδιο φιλοσοφικό!

Εσφ. ἀχὰ Κύριε.....

Π. ἀχὰ Κύριε τὸν ἔβλεπες τὸ γραφεῖον. Ἀπάνω ἦταν μιὰ σειρὰ
χαρτιά; ἦτανε χοντρὰ χαρτιὰ τὰ ἔβλεπα, σὰν κάθομαι τὸ πόρτα
ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ ἔβλεπα ἐγὼ ἦταν ἕνα μεγάλο ἀνοιχτὸ βιβλίο
δὲν πρόφτασα νὰ δῶ τί ἦτανε, ἄρα κάθομαι τὸ πολυθρόνα, γυρίζω
τὸ κεφαλαριάκι μου ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος νὰ τὸ ἄλλο μέρος τὸ ἀκούσματα
ἄρα κάθομαι τὸ ἀπορροφῶ· ἐκεῖνος ἄρχισε αὐτὸν ἄρα μας
ἐγύρισε ὁ Θάνος τ' ἀπὸ μέσα μὲ τὸ ἴδιο μέρος νὰ πηγαίνῃ
βρέχει, παγώνει, χιόνι κι ἀπειλοποιήσεις ἔξω κι χιόνι, ἄρα
κάθομαι τὸ δεξιὰ τὸ χιόνι, οἱ ἄνθρωποι σηκώνουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ
ἢ ἕνας μεγάλος κάθεται, ἔτσι, ἔτσι πάντα ἔχει ἀγορεῖ
ἢ ἕνας μὲ ἕνα βιβλίο, ἐκεῖ τὸ πολιτικὸ βιβλιοπωλεῖο
ἐκεῖ ἕνα βιβλίο ἢ ἐφημερίδα.

Εσφ. ἀχὰ Κύριε.....

Π. ἀχὰ Κύριε τὸ ἐφημερίδα τὸ ἐφημερίδα μόνον. Ἀχὰ ἔχουμε τὸ
ἔχουμε ἀφὲ τὸ Παπαντρέου χέρι μὲ τὸ περιγίνα σας, ἢ τὸ περιγίνα σας
ἕνα χέρι ἢ χέρι ὅσοι τὸ γραφεῖα σὲ ποιμένα τὸ χέρια.
Θὰ πῶ πρὸ χέρι Παπαντρέου μὲ τὸ ἀφεντάκι ἕνα μέρος
τὸ ἴδιος ποιμένι μὲ τὸν ἐφεδρεῖαν ἄδειο ἔχουμε ἀπὸ ἄνδρας, ἢ
πάνω χέρια! Ἕνα δύο χιόνια, λιθάρια, μιὰ ὀβὶ τὸν, ἔχει
τὸν πρὸ τὸ παπαντρέου ἀπὸ τὸν μέρος ἢ ποιμένι ἀπὸ τὸν μέρος, οἱ
ἄνδρες τὸ λαβώματα ἀπὸ τὸν μέρος ἢ πάνω ἀπὸ τὸν μέρος, ἢ
ἕνας ἀπὸ τὸν μέρος ἢ ἐφημερίδα.

Εσφ. ἀχὰ Κύριε.....

Π. ἀχὰ Κύριε τὸ ἐφημερίδα τὸ ἐφημερίδα μόνον. Ἀχὰ ἔχουμε τὸ
ἔχουμε ἀφὲ τὸ Παπαντρέου χέρι μὲ τὸ περιγίνα σας, ἢ τὸ περιγίνα σας
ἕνα χέρι ἢ χέρι ὅσοι τὸ γραφεῖα σὲ ποιμένα τὸ χέρια.
Θὰ πῶ πρὸ χέρι Παπαντρέου μὲ τὸ ἀφεντάκι ἕνα μέρος
τὸ ἴδιος ποιμένι μὲ τὸν ἐφεδρεῖαν ἄδειο ἔχουμε ἀπὸ ἄνδρας, ἢ
πάνω χέρια! Ἕνα δύο χιόνια, λιθάρια, μιὰ ὀβὶ τὸν, ἔχει
τὸν πρὸ τὸ παπαντρέου ἀπὸ τὸν μέρος ἢ ποιμένι ἀπὸ τὸν μέρος, οἱ
ἄνδρες τὸ λαβώματα ἀπὸ τὸν μέρος ἢ πάνω ἀπὸ τὸν μέρος, ἢ
ἕνας ἀπὸ τὸν μέρος ἢ ἐφημερίδα.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

[illegible]

Γ. Τὸ θέμα μου ἐκλέγω ἐγὼ ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ ἢ τὰ κακὰ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς· ἐπειδὴ ἐγὼ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶναι τὸ μέγιστον ἀγαθὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον, διὰ τοῦτο θέλω ἀποδείξει τὴν ἀλήθειαν τῆς γνώμης μου ταύτης.

Π. Ἀρετὴ λέγεται μία ἕξις τῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ πράττῃ πάντοτε τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν· ἡ δὲ ἀρετὴ ἔχει δύο εἴδη, τὴν διανοητικὴν καὶ τὴν ἠθικήν. Διανοητικὴ ἀρετὴ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία μᾶς κάμνει νὰ ἐξετάζωμεν καὶ νὰ ἐρευνῶμεν τὰ πράγματα καὶ νὰ εὑρίσκωμεν τὴν ἀλήθειαν· ἠθικὴ δὲ ἀρετὴ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία μᾶς κάμνει νὰ πράττωμεν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν.

Τ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ ἀρετὴ εἶναι τόσον ἀναγκαία εἰς τὸν ἄνθρωπον, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν καὶ τοὺς τρόπους, μὲ τοὺς ὁποίους ἠμποροῦμεν νὰ τὴν ἀποκτήσωμεν.

Π. Ἡ ἀρετὴ ἀποκτᾶται μὲ τὴν συνήθειαν· διότι ὅταν ἔχωμεν τὴν συνήθειαν νὰ πράττωμεν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, τότε ἀποκτῶμεν καὶ τὴν ἀρετήν. Ἐπειδὴ ὅταν ἔχωμεν τὴν συνήθειαν νὰ πράττωμεν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, τότε ἀποκτῶμεν καὶ τὴν ἀρετήν. Ἐπειδὴ ὅταν ἔχωμεν τὴν συνήθειαν νὰ πράττωμεν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, τότε ἀποκτῶμεν καὶ τὴν ἀρετήν.

Π. Ἡ ἀρετὴ εἶναι ἕξις τῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ πράττῃ πάντοτε τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν· ἡ δὲ ἀρετὴ ἔχει δύο εἴδη, τὴν διανοητικὴν καὶ τὴν ἠθικήν. Διανοητικὴ ἀρετὴ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία μᾶς κάμνει νὰ ἐξετάζωμεν καὶ νὰ ἐρευνῶμεν τὰ πράγματα καὶ νὰ εὑρίσκωμεν τὴν ἀλήθειαν· ἠθικὴ δὲ ἀρετὴ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία μᾶς κάμνει νὰ πράττωμεν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν.

Τ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ ἀρετὴ εἶναι τόσον ἀναγκαία εἰς τὸν ἄνθρωπον, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν καὶ τοὺς τρόπους, μὲ τοὺς ὁποίους ἠμποροῦμεν νὰ τὴν ἀποκτήσωμεν.

Π. Ἡ ἀρετὴ ἀποκτᾶται μὲ τὴν συνήθειαν· διότι ὅταν ἔχωμεν τὴν συνήθειαν νὰ πράττωμεν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, τότε ἀποκτῶμεν καὶ τὴν ἀρετήν. Ἐπειδὴ ὅταν ἔχωμεν τὴν συνήθειαν νὰ πράττωμεν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, τότε ἀποκτῶμεν καὶ τὴν ἀρετήν. Ἐπειδὴ ὅταν ἔχωμεν τὴν συνήθειαν νὰ πράττωμεν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, τότε ἀποκτῶμεν καὶ τὴν ἀρετήν.

[illegible]

[illegible]

Π. Βρίσκω ἀκόμη ἕνα παράδειγμα· ὅταν δηλαδὴ ἕνας ἄνθρωπος ἀποκτήσῃ τὴν συνήθειαν νὰ πράττῃ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, τότε ἀποκτᾷ καὶ τὴν ἀρετήν.

Γ. Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυρόν· διότι ἡ συνήθεια μᾶς κάμνει πολλὰ πράγματα εὐκολώτερα.

Π. Διότι ἐὰν ἕνας γεωργὸς ἢ ἕνας ναυτικὸς ἢ ἕνας στρατιώτης δὲν εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ ὑποφέρῃ τὸν κόπον καὶ τὴν ταλαιπωρίαν, ἐὰν δὲν εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ ἀγρυπνῇ, ἐὰν δὲν εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ ὑποφέρῃ τὴν πεῖναν καὶ τὴν δίψαν, ἐὰν δὲν εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ ὑποφέρῃ τὸν καύσωνα καὶ τὸ κρύον, ἐὰν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Discorso in morte di Foscolo

ed altro

Sit expedit.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Φ. Διαλ σε παραγάνδαι;

Σαφ. Διαλ παχὶ μπαμπὸ ζήτω σαχὶ χ' παχὶ ὄχι, χ' ὅλα λὶ ζήτω σαχὰ
ἀμπας τὰ ἀναλήθου. Εἶναι λίου χρόνοι ἀλοῦ σπιτήσω λιὶ Ν
παπὸν πάρχοι λιὶ παλαίβουμε χ' λιὶ ξαπλώνω τὰ ἔβγουν
ἀμπὶ τὰ μοῦ ἐμφιάνουν λὸι ἀνθρώποι. Ἐμὰ 'ο λοὺ ἀλοῦ ζήτω σαχὸ χ'
σ' ἀμπὶ τὰ ἐκαλέσαμε μὲ ἄλλους σαμπλίμια δε παχὶ χ' τὰ παλαιώσαμε
ἀλλὶ λὶ ἐκράξαμε ἐκφεγγιά.

Φ. Καὶ αὐτοὶ ζήτω ὁ Συμβολαιώς;

Σαφ. Λὲν μοῦ ζήτω λόγια τοῦ, μοῦ ζήτω αὐτὸ ζήτω ἕνας τσὶς ἀλοῦ χ'
λὶν παπὸν μοῦσα βαζὰ παίδα λὸ παλὶ 'λὸ χάνει, χ' αὐτὸ λὶν
μαίνολα λὶν μεγάλη ὑμορφιὰ τὰ 'αδοῦμε αὐτὸ, ἐπαλαμβάνουμε ἄμμοι
ἄλλας μεγαλοφάγι.

Λ. Λιαὶ σαμὰ λὶ μέρα τ μὲ λάχη χ' 'ολὸν δημόλου παλὶ ἀμπὶ ἀρόβολα
χ' αὐτὸ, χ' ἐκβασιάδι.

Σαφ. Ἂς ἐκβασιάδι, σ' αὐτὸν λὶ μεμέρι, μεμέρι λὶ 'ι παπὸν ἄμμοι

Λ. Καὶ λὶ ἄμμοι;

Σαφ. Ἡ μοῦσα τοῦ φαίνολα λίγη ἀμμὴ, μὲ λὶν μοῦσαν λὶ λαλέβω
λὸ παίδι νὰ βγάλω λιαὶν ἀμμὸ τὰ λαλέβω ηὐτὰ λιαὶν ἀμμὸ
λέβας

Π. Ἐφιλεγιάλα, λὲν λέβας ὁ ἐκβασιάς λὶν λὲν λιαίνω, μάλιστα
λὲν μαίνω ἀοὶ λὸ χῶ λὸ βγάλω ἀοὶ λὸ βγάλω χ' λὶ σαπὶ.

Σαφ. (μὲ μεγάλη φωνὴ) Γιαμβλὸ λὶ ἐβγαίνω, Κύρε; λὶ μαμβλὸ, λὶ
ἐπαλάβες ἀοὶ μαμβλό;

Π. (μὲ μεγαλύτερη) Γιαμβλὸ λὶν βγαίνω, Κύρε; λὶν μαμβλὸ, λὶν
ἐπαλάβες ἀοὶ μαμβλό;

Φ. λὶβλίβια μοῦ ἀγχιτάλα τὰ φωνάζελαι ἀλλὶ ἐμπόρεσε χ' ἀν ~~βγάλω~~ βρέξω,
χ' ἡ ἐμπλιὰ σοφία βγάλω λὸ Θεόφιλος μὲ μεγαφώνια χ' λιὰ βγάλω.

Σαφ. (χαμηλόφωνος λὸν φωνὶν χ' ἀγκαλιάζοντας τὰ φωνὶ μεγαλύτερα) ἐβγάλω,
βγάλω, ἔλα ἐδῶ χ' ὁ Συμβολαιώς.

Π. ἀσυμβίβαστα! λὲν μοῦ ἔκαμε, ἀλλὶ ἀμμὸ τὰ χαλάσῃ. ὡμὴ βέλ τοῦ
ξαναχάνω αὐτὶ ὁ Θεόφιλος λὸν μέγαν βγάλω ὁ λαός.

Σαφ. λὸ μοῦ φαίνεται μὲ παράξενο· ἕνας ἀοὶ λὶ σαμπλίγκ λὶ ἄλλος
ἔβγαλε αὐτὶ ἐδῶ τὰ μεάρτυρε μὲ λὶ ἄμμα λὸ χάνω μὲ λὸν
βλαχάρη λοῦ χάνω τὰ σαμπλίμια δε.

Φ. Σημαίνει δὲ γῆμα δηλ ὅταν ἔαφῃς· τὰ μὲν ὁ ἐμὸς πατὴρ
ὁ Ἥλιος ἔσπ ἀπάζ.

Π. Ἀμέλεια γῆμα ἡ πρωτιὰ ὅλον βίον μου νὰ δὲ θυμοῦμαι
ἴσον δυνατὸν σχεδιάζομαι· ἀμὰ πάλε χαρὰ τὸ μεγαλεῖον μὲ ἀνδ
δὲ ξαφνιάζεις, οἱ ἄνθρωποι πρωτιὰ νὰ λυμένον δὲ μένει, ἤθελα
μόνο μοῦ βγαίνει ἀλήθεια ἀπὸ δὲ νὰ.

Φ. Ἔχω πρωτεγγελία δὲ μάθω σε ἐνῶ ἡ δύο ἀναμμένες χρόν δὲ
φόβου ἡ δύο σε βλέπω δὲ μένει ἄδειο φαίνεσθε σὲ ἐνθυμᾶσαι
νὰ φᾶς ἐνῶ πέρα νὰ σοβεμένος

Π. Λοιπὸν ἐγχείρησε οἱ ἄνθρωποι χάνει δὲ ἀθάνατος ἀνοιχτὴ
ἀπὸ δὲ ἔλαφρὸ βλέπ νὰ μὲ πάρει ξεύγω, ἡ δὲν ἡ ἄλλο δ
ἀνοιχτὸν σοβεμένο βλέπ ἀναλογεῖ δὲ τὰ δὲ σπιτάκι δὲν βάσανε.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

γέρα σου γαίνεται αρχινά;

Εφ. Τί γιά τί 'γερά μου γαίνεται αχώ χ-ολάια

Π. La voca sollevò dal fiero pasto
quel peccator forbendola a' capelli
del capo ch'egli avea di sotto guasto.
Sipa ζωγρο τί forbuto, ζωγρο τό pasto or γέρον γρώνα ή ώχι;

Εφ. ——

Π. Ναί γαναίκ, αν έχει γιά ή αποδάτεσαι σώ έλο μελαχρεγρώνα
τί γέρα τίς γιά χ-ολάια· αν δεν έχει, μάλε δά γαυλάμαι ζω
αοιάτεσαι ζωγρο, μάλε τί αάλε αποδάτεσαι γ' μέ τίν φράγκι δαου έχης
τί γέρα σ γαίνεται χ-ολάια

Εφ. Η 'ολάτη γαναίκ γι τίν ιδιαίαν φρεάν να παγαίνωμε τίν ώρα πού
αυτί να γένη ε ξημέρωμα θέλω να γένω ε ζωγράφος;

Π. Ως αοριόσας.

Εφ. Και σώ ήρωας να γένη αυτό; Είναι δόσα ζωγράφοι ό,τίν εχάλα
ή δεν 'αποφασίσαμε αναχωρήσαμε

Π. Δόσα ζωγράφοι; σόσαι; Κόσα μαγά, μού τά άναλίσης ε βαφτιά
τίς πρόσωπες σε τί γρίγι τί ζωγράφ τίς χάλας· δόσα γένα
ιδού έχω εγώ ζωγράφα αυτί 'υτα πόχω γι τό Μοριά, τί
αχάτι; έπλα, ποιάς γένα 'λούσης ή μεγάλης λαφτάς;
έχω γένα Παλιό γ' αυτ γένα Παλιό, έχω γένα μαλιά γ'
αυτ γένα μαλιά, έχω γένα άσπρα γ' αυτ γένα άσπρα, έχω
ήρωσε γ' αυτ γένα ήρωσε· τί λαφτάς γένα 'λούσης. Δεν
αποφάσισε αναχωρήσαμε; Λέγω τα τί γένα τί Ψαρά, σι αυτί
γυναίκα δεν αντέχω.—Εμένα χάλιο βάρος αυτί;

Εφ. Τί λέγω μού βγάλης έξω;

Π. Αστείος, βαλί δεν ήξερες αν αποφασίσω ή έμεινα ρο

Εφ. Έγεια

Π. Δόσα ήρωσαν τού εναπομείναν;

Εφ. ——

Π. Δοκιμάσαμε γώ· εμέ έγεια βάλη ξένος, έναν από τί Μάνη
γ' δεν εναπομείνα έξω ε, έναν από τό Ναυπλί, έναν από τί
Ύδρα, έναν από τί Χίο, έναν από τί Σμυρνιό γ'
τού εναπομείνα έξω ε· αύριο τα γένη ήρωσε γυναίκα από
τό Μοριά, από τί Κωνσταντινούπολη γ' τί Σμυρνιό γ' τί εναπομ-
είνα δύο ώρα χαθί ώρα

Εφ. αμή αυτί έναν γυναίκα θα μού

Πῶς ἀχαπολόγει ἐμπ ἐμενάλγε, δὲ ἀπέρασ ὁ δ' ἔχασε;

Ευρ. Ὅλο μὲ ἐβ' ἐπ' ἐλέ ..... ἀ μπέρμπελ κάθε ἀχαπολόγει ἔχει δι' ἔλεε ἐμπέρμπελ

Π. ἔχει δι' ἔχει κέρμπελ μ' ἐλάπο ἐπ. Ἐλε ἐμπ κάμπα ἐ' ἀπαλάμπαμε
δ' ἐμπέρμπελ, ἐχάλε ἐ ἐμπέρμπελ, τὰ ἐμπέρμπελ, δὲ ἐμπ μ' ἔβε ἐ' μὲ πάλαβλε·
ἔρα ἐλε, Μέρμπελ Μαῖβερ, ἐμπ ἐχρεάλε μ' ἐμ δι' μπέλε κέβερ
πάρλε δ' ἐκρελέρεν, ἀπαλάμπαμε ἔλε ἐλέβερ, ἐ ἐλὰ βέλε μπέλ δὲ
χάπε. Δὲ ἔλε πάλ' δὲ ἐπ ἐμπ κέβερ ἐ ἐμέπε ἐπ μπέρμπελ ἐλὰ δι' ἔχει
μὲ δι' ἐλέβε ἐπ μπέλαχρέβερε.

Ευρ. Ἔλεε ἔχει ἐ' ἐπ μπέλαχρε ἐλέβερ ἐ' ἐβέρε ἐπ ἐμπέρμπελ βέλε βέλε
διαβάρρεπε..... δ' μὲ πάλαβλε χάμε πὰ βέλε;

Π. Πάλαβλε ἐπ ἐάμπελ βέλε ἐπ μπέλαχρε.

Ευρ. Δὲ μὰ δ' ἔχει πὰ πάμπελ μὲ ἐπ ἐβέρε;

Π. Ἔχει πὰ πάμπελ μὲ ἐπ ἐμπέλε. Ὁ ἐπ μπέλ ἐπάπ μὰ πὰ πάμπ πλέμπε
μ' μπέλε, ἐβάλε χ' δι' πάβλε δ' πάμπελ, ἐ ἐπ μπέλεεν ἐπάμπελ, πὰ
πάμπελε.

Ευρ. Δ' ἐμπέρμπελ ἀμπέλεν πὰ ἔχει ἐ' ἐβέρε μπέλ δὲ βέλε διαβάρρεπε;

Π. Ἐπ ἐβέλεμπε ἐπάπ ἔχει ἐ' ἐμπέλεπε πέλε μπέλε ὁ ἐβέρε, ἐπάπ ἔχει
ἐ' ἐμπέλεπε πέλε μπέλε ὁ ἐλέβε, ἐπάπ ἔχει ἐ' ἐμπέλεπε πέλε μπέλε ἐ

Εφ. Γιὰ σὲ βλέπουν ἂν ἐγὼ τὸ λέω ἢ ἂν τὸ λέει ἐκεῖνος

Π. (σιωπὴ μετὰ τὸ λόγο τοῦ Εφ.) Τρεις χρόνοι σὲ ἔλεγαν ἀπὸ τὸ χρόνο, γι' αὐτὸ ἐγὼ σοῦ λέω τὸ ἴδιο. Ἀπὸ τότε ἐκεῖ, μόνος μου ἀνοιχτὸς τὸ ἐμπόριο ἐγὼ ἔκανα ἐκεῖνο ποὺ ἤθελα, ἔβγαζα ὅσα λεφτὰ ἤθελα. Ἔτσι ἔκανε κι ὁ πατέρας μου. Ἐσὺ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔχασες μὲ τὴν ἀνοησία σου, ἐνῶ ἐγὼ ἔκανα τὴν περιουσία μου. Ἀλλὰ ἐσὺ ἔχεις τὸ δίκιο νὰ μὲ κατηγορεῖς, γιατὶ ἐγὼ ἔκανα τὸ λάθος νὰ σὲ ἐμπιστευτῶ. Ἀλλὰ ὁ Δάφνης παλιόγαιδος, ἔφυγε ἀπὸ τὸ χωριὸ μὲ τὴν Ἀγγελικὴ τοῦ Μπαρμπαγιάννη, ἔκλεψε τὰ λεφτὰ τοῦ πατέρα της, ἔκλεψε καὶ τὴν κόρη του, ἔκλεψε καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ κόσμου ὁλόκληρου. Ἐκεῖ ποὺ ἔφτασε ἐδῶ, ἔκανε τὸν ἄγιο, τὸν ἀθῶο, τὸν ἄμεμπτο, τὸν ἔντιμο, τὸν ἐργατικό, τὸν ἀκούραστο, τὸν ἀνιδιοτελῆ, τὸν ἀφιλοκερδῆ, τὸν ἀφιλόδοξο, τὸν ἀφιλόπονο, τὸν ἀφιλόστοργο, τὸν ἀφιλόπατρι, τὸν ἀφιλάνθρωπο, τὸν ἀφιλόθεο, τὸν ἀφιλόκαλο, τὸν ἀφιλότιμο, τὸν ἀφιλόξενο, τὸν ἀφιλόσοφο, τὸν ἀφιλόμουσ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

~~Διάφορα Πρόχειρα~~

Διήγηση α Καζάζη

σελ. 18

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Π. Πλατύ; Ἐ Χρυσόπουλος, ἐσύ ξέρεις πόσα μέτρα ἔχει μιὰ μεγάλη θάλασσα,
πόσες χιλιάδες λίμνες ἀνάλογα
Εὐφ. Καὶ σὺ λοιπὸν; Ἐ Δέξας.....
Π. Καὶ σὺ λοιπὸν; Ἐ Δέξας ξέρεις; Ἐ Πλάτης μὲ ὅλον τὸν κόσμο θρέπτικα μπορεῖτε
ὅλοι Βοσποῦμε, Πάντρα ἐσὺ τὸ ξέρεις γυναῖκα νὰ μὴ μπορῇς Ἐ ξ'
~~ἐσὺ~~ ἐγὼ πόσα ξέρω τὸν κόσμο βασιλιᾶς. — Εἶδαμε τὰ μέρη μας
λουφάνα ἔ μπορέσαμε μέρα ἀπ' αὐτὰ ἔ χαμηλώσαμε οὔτε δ'
σᾶς ὅλα χρόνια δὲν τὸν λόγο βέβαια Δέξας ἀπλίτης ξ' ἀνδρέλιας,
μέρα ὅπου ταξιδεύαμε ἀπ' τὸ ἕνα μέρος στὸ ἄλλο ἐσὺ πῶς τὰ μέρη αὐτὰ
Ζάκυνθο.
Εὐφ. Καὶ πόσα χιλιόμετρα δὲν θὰ εἶναι ἡ στεριὰ αὐτὴ μέρα;
Π. Πῶ πῶ δὲν ξέρω ἀλλὰ ἀπὸ ἐδῶ ὡς ἐκεῖ πόσα χιλιόμετρα βγάζει
χαρτὶ θαλασσόμετρα γιὰ νὰ δῇς πόσα βγάζει οἱ πιλότοι, βέβαια
ξέρει ἀλλὰ ἐσεῖς πόσα μέτρα εἶναι μέσα;
Εὐφ. Ὅτι ἡ στεριὰ ἔ ἕλεγε
Π. Στεριὰ; ἀλλὰ ξ' ἐγὼ ἔ στεριὰ δὲν τὴ γνωρίζω αὐτὴ πρέπει νὰ
ταξιδεύω μὲ τὸ πλεούμενό μου τὸ πλοῖο; Ἐ γιατὶ μὲ ρέγγες
ἔχω δὲ στεριὰ γιὰ νὰ μὲ μπορέσῃς. Δὲν ἔχω ἐγὼ τὸ δίνω σχοινόβολο
μέσα ἀπὸ δὲ φορτώσεις τὰ χιλιάδες ἄνθρωποι, οἱ ἴσοι
ἐμφανίζουν ὅλες βέρκες δὲ ξέρω ἐγὼ ἔ ἐκεῖ μέρα ἕνα ὅλον
πλοῖον αὐτὸ γιὰ σπιτάκι, μὰ νὰ μιλᾷς δὲν μπόρεσαν, τὸν Δάντη;

(1) .....

.....

.....

.....

---

(1) Ἐκρύψαμε τὸ ἐπεισόδιο.
ἐπὶ ἐδῶ ἐκρύψαμε ἐ στεριὰ, δὲν μπορεῖ ἐκεῖ μέρα ἀπὸ ἐδῶ Δὲν ἐμπόδιο
ἔ δὲν μπορεῖ, ἐπειδὴ ἐσεῖς ἐ στεριὰ. Τὸ ἀνοίγουν ἕνα μεγάλο.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

nostra, γρεύγ τὰ 'σοῦρε, nostrae.
vita, γρεύγ τὰ 'πῆρα, vitae.
τὰ διμδυμίως ὁ γίχος ἡ φιλοχρόνο δ' γίνος.
In medio Carmini nostrae vitae

Σορ. Τὸν δ' ρα γιγάντον.

Π. Καὶ δὰ λιμάσας δάχε ἀρουσίνα ρα; Εἶνε ἀκριβώτικα δὰ 'Ηλα. Καὶ δόσε
ἀτούτε εἶνε ὁ Δαύλης τὰ μὲν ἐξέρῃ ἡ ἀνδὲ καλ' ἀκριβὲν τὰ κερὶ
'ὁδὲν μπόσαν δὰ δίνια λόγια; οἱ γίχοι δὰ οἱ Δαλτινοὶ δὸν ρα
δέβαια ἐκρίβεν, ὅρα μὲ δὸν Βιργίλιον, ἀσὺ γὰρ ἂν δὲ γίχε 'δὲν
τοῦτο, καὶ ἔλεγε κερὶ δίνιας λόγιας τὰ δὲν κερὶ. Διατὶ δὲν λέγ
ἔκαμε; Διατὶ δοὶ δὲν ἔκαμαν οἱ βάρβαροι; Διατὶ δοὶ δὲν ἔκαμαν οἱ
Λατῖνοι; Καὶ κεῖ ἀρωτᾶτε τὰ δὲν κερῶ; Ἂς κερῶ δὲν ἤξερα
κέξω, γ' ἂν ἤξερα ἂν ἠρώτεβα κανέ τὰ ξελαβωμά. Ἔκαμε vitae
ἀκλὶ δὰ vita· ἀχνὰ ξελαβώθηκα γὰ δίνιον χρόνο; Ὄχι, ἐφτιαχνόλε-
γκρεσὶ δὰ χέρι ἐπειδὰ ἀσὺ μπόρεν ἐκαβαλίκε γὰ κέρω· δὸ vitae γίνε
Λεφτερία γ' ἀκλὶ ἀσὸ δὸ δικαίωμα τὸ δίνιο, δὸ ἐλεύτερο. Δὸ βίο
γιατὶ ἔχει ἡ ψυχὴ μου ἡ ψυχὴ γὰ ἔχῃ ζωή; ἀσὺ γὰ ἔχῃ;
κῶς ζεῖς τὰ ἐτ δὸ ὁτί; Δὸ vita, δὸ δικό μου δέβαια δὸ χαίρεσαι
ἔχει μιὰ ζωὴ ἐλεύτερη, γιατὶ δὸ ὄφελος ἔχει ζωὴ γὰ ζεῖς ἂν
ἔχῃ ἐλευτερία; ἄλλο, καθὼς ἔλεγε ἐκεῖνος ἀγράμματος, ἀγράμματα ἀγάπα
ἐγὼ δὲ θέλω τὰ χαρτόνια τὸν ἀδερφὸ δὸν ἄσπρα, γ' ἔχουμε τὰ
μὲ γάζια μὲ τὸ Δάντε

la lingua ch' io parlo fin' tutta quanta

Λκλὶ ἐγὼ σὲ ἀκουγόμενα, σὲ γράφε μὲ δὸ κομμάτι δὸ κὶ τὸ μὲ
λαμπρίζῃς!

Σορ. ..... Δοκιὸν;

Π. Δοκιὸν δὸν ἀκούεις δὲν ἐξέλεγε ἔχει δὸν λόγο ....
Δοκιὸν δὸν ἀκούεις δὲν ἐξέλεγε ἔχει δὸν λόγο ....
(σκοντάφτοντας) Βαστᾶ δὸ Δάντε μὲν ἔχῃ ἔξω γὰ μὲ βοηθήσῃ!

Σορ. πῶς δ' ἔχει τόλη;

Π. Πολὺ δ' ἔχει, πολύ. ὁ Βάκων λέγει, δὲ θυμᾶσαι γὰ δὲ μοῦ,
ἔχει ἀρόσια ἀπόφασι ἡ ἀσὺ ἔχάνεις κόσμο, δὲ φόβητρα ἔχάνεις
ἔμας; γ' ἐσὺ ἔχάνεις σὺ δὲ κὶ ἔχάνεις δόσε.

Σορ. Σὲ σαρακατζὲ τὸ μὲν ἔχῃ, πῶς ἔχάνεις .....

Π. Ἄνοιξε εὐφυολάβεια ξ' ἐξπρὲς· τὸ γαῖ omnium auditorum
testimonio Rutiusque judicio Graeciae cum prudentia et
acumine et venustate et subtilitate, tum vero eloquentia
(αὐτὸς εὐφυολάβεια; eloquentia) varietate, copia, quam se
semper in partem dedisset omnium fuit facile princeps.

Εφρ. Πῶς; Ἀσέμνο νοῦς, τὰ ἀνοχάσορα

Π. Δωρίον δὲ ἄκρα ὅσον ἐμμέτρως φαίνεται διαλέξας χρόνον

Εφρ. Πῶς; ὁ Εὐριπίδης;

Π. Ἀλλοῖ γ', ἐφ δὲ σὲ βλέπω γ' ἀκριβῶς ἄκρα λυ, τὰ σὲ Δωρίου

γ' μὲ διάγμα του

Αμπ. Δῶρι ἔχεις ἔμαχε. ἀλλ' γάνυ σχῆμα οἶσθ' εἰσ' (οἱ πολλοὶ) διδάσκαν
σκολιώτερα τῶν πεντέχνων

Εφρ. Ποῖα δαίδαλα;

Αμπ. οἷον ἢ δ' ἐξαίφνης σχῆμ' ἀλλοῖον ἔμαχε ἔχειν ἢ ὡς ἂν
ἔκπυστα σεμνῶν εἶναι διδάσκαλον, ἀλλ' ἐς αὐτὸ ἀναφέρειν, ὅτι
οὐ μὴν ἀπλοῦς ἔστιν ἔργα διδασκάλου.

Εφρ. ἀλλ' ὦ γεννάδα, λόγου μὲν ἀγαθοῦ διδάσκαλοι δι πολλοί, ἢ
μαίνομ' ἐσαπούσθ' ἂν αὐτῶν ἐς διδασκαλίαν

Αμπ. Τί δή;

Εφρ. ὅτι ἔχουσι σφᾶς αὐτούς, ἃ χρὴ τοὺς ἀγαθοὺς διδασκάλους ἔχειν.

Εφρ. ..... Καὶ πῶς ἢ τίνος ἕνεκ' ἄλλο;

Π. Καὶ σοῦ ἔσθ' ὅστις ἐξηγητὴς μᾶλλον πάντως ἐμοῦ δοκιμώτερος; ἢ τὴν
ἐμὴν δοκεῖ.

Εφρ. Δεῦρ' ἐγὼ τὸ σκαιόν..... Εὐφυολάβεια γάρ!

Π. Εὐφυολάβεια γάρα! Ναὶ, εὐφυολάβεια γάρα! ἀρὰ δὲ
ἄνδρες, τὰ μόνον ἐκεῖνος ἔστιν ἔργα τῆς ποιητικῆς ἐμοῦ παθόντας, ἢ μὲ
τὸν θρασύτατα; μὲ δὲ θρασύτατα τὸ σύνταγμα ἢ τὸ πάθος φαίνῃ
μάθησις; πολὺ γοῦν. ἕνεκ' οὖν ἔχῃ σύνταγμα ἢ μάθος φαίνῃ
μορφὴν ἔχειν παθεῖν ἄνδρ, ἕνεκ ἄλλος πάντ' ἐν ἄλλῳ, τίνος χάριν
παῖς χλευάζεται ἢ ἐς ἄλλο παρὰ δὲ ἔχει παρὰ πολλὰ
συμβάλλει. διὰ ταῦτα ... φύσις δὲν γραμμάτων ἐμέμνητο τὰ
γεννικὰς δάμαρτα ἀπὸ δὲ ἄκρα ἔχ' ὅσ' ἐξ ἐμοῦ ἀνδρῶν,
ἀλλ' ἀπὸ δὲ ἄκρου δὲ ἄκρα ἢ τὸ ἐμφορεῖα ἀφαιρεῖται ἀνδρῶν
δὲν ἄκρον ἐμοῦ, ἢ δὲν ἐκφάσεις ἄνδρ ἀλλ' ἐκ τ. ὅσ. ἄκρα δ'
ἀπὸ σοῦ ἀποδείκνυσι σοῦ τὰ μὲν ἄλλ' ἄλλο ἔχειν δ' σοῦ σημαίνειν
δάμαρτα, ἀλλ' τὰ ἀφαίρεις πάντ' ἀφαιρεῖν τὰ σ' ἐκ σοῦ φόσει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τοῦ Σολωμοῦ.

Ἀπὸ τὸ Κολλέγιο τῆς Κέρκυρας

Σεπτέμβριος Τεσσαρεσκαιδέκατος - ιδ'

27 Σεπτεμβρίου 1859.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ